

بررسی شیوع آنتی‌بادی هلیکوباکتر پیلوری در بیماران استئوآرتربیت و افراد سالم

مراجعه کننده به بیمارستان بقیه‌ا... (عج) تهران در سال ۱۳۸۵

چکیده

زمینه و هدف: استئوآرتربیت، شایعترین اختلال مفصلی است که در انسان دیده می‌شود و باز اقتصادی سنگینی را بر سیستم‌های سلامت در سراسر دنیا تحمیل می‌کند. این مسئله، ارزیابی‌های بیشتری را برای روشن ساختن فاکتورهای مؤثر بر میزان بروز، شدت و تظاهرات کلینیکی آنرا ایجاد می‌کند. هدف از این مطالعه مقایسه شیوع آنتی‌بادی‌های ضد هلیکوباکترپیلوری در میان مبتلایان به استئوآرتربیت و جمعیت سالم می‌باشد.

روش بررسی: در یک مطالعه مشاهده‌ای - تحلیلی - مقطعی، برای پیدا کردن ایمونوگلوبولین G، ایمونوگلوبولین A و آنتی‌بادی‌های ضد پروتئین A و استهیتوکسین (Anti-cag) (اختصاصی هلیکوباکترپیلوری، در ۹۰ بیمار مبتلا به استئوآرتربیت ارجاع داده شده به درمانگاه روماتولوژی بقیه‌ا... (عج) و ۹۵ فرد سالم گروه کنترل، از روش الیزا استفاده شد. برای آلتایز داده‌ها از Independent sample T-test استفاده شد.

یافته‌ها: میانگین سنی بیماران مبتلا به استئوآرتربیت شامل زن ۸۴ و مرد ۶۴ میانگین سنی بیماران زن و ۱۷ مرد گروه کنترل سالم ۳۹/۶۷±۱/۱۲ سال بود. میانگین سطح سرمی IgA ۴۰/۳±۲/۷۵ Vu و ۲۷/۲۶±۲/۰۵ Vu به ترتیب برای گروه استئوآرتربیت و گروه کنترل بود که این عدم تقارن از نظر آماری معنی‌دار بود ($P=0.03$). سطح سرمی IgG در بیماران استئوآرتربیت در مقایسه با گروه کنترل سالم، تفاوت معنی‌داری نداشت ($P=0.128$). همچنین، سطح سرمی Anti-cag A در گروه استئوآرتربیت و گروه کنترل نیز اختلاف معنی‌داری نداشت ($P>0.05$).

نتیجه‌گیری: سطح سرمی ایمونوگلوبولین A (اختصاصی هلیکوباکترپیلوری، در بیماران استئوآرتربیت نسبت به افراد سالم به طور معنی‌داری بالاتر بود ($P=0.02$). این یافته در مورد آنتی‌بادی‌های IgG و A Anti-cag صادق نبود. مشخص نمودن ارتباط ابتلاء به هلیکوباکتر پیلوری و استئوآرتربیت نیاز به مطالعات بیشتری دارد.

کلیدواژه‌ها: ۱- شیوع ۲- هلیکوباکترپیلوری ۳- استئوآرتربیت

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۳/۱، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۵/۳۰

مقدمه

استئوآرتربیت، یکی از شایعترین اختلالاتی است که در جمعیت انسانی دیده می‌شود. در انگلیس حدود ۱/۵ میلیون نفر مبتلا به استئوآرتربیت می‌باشند.^(۱) در فرانسه، اطلاعات بدست آمده از یک بررسی آماری سلامت ملی نشان داد که هر ساله ۶ میلیون تشخیص جدید استئوآرتربیت انجام می‌گیرد.^(۲) این رقم با ۸ درصد از جمعیت فرانسوی‌ها، که استئوآرتربیت در آنها تشخیص داده می‌شود، برابری می‌کند. در یک تخمین انجام شده در ایالات متحده آمریکا در سال ۱۹۹۷، ۱۶ درصد از جمعیت یا ۴۳ میلیون نفر، مبتلا به نوعی آرتربیت بودند.^(۳)

I) دانشیار و فوق‌تخصص روماتولوژی، بخش داخلی، دانشکده پزشکی بقیه‌ا... (عج)، میدان ونک، خیابان ملاصدرا، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (عج)، تهران، ایران (*مؤلف مسؤول).

II) دانشیار و فوق‌تخصص گوارش، مرکز تحقیقات گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (عج)، تهران، ایران.

III) پزشک عمومی، انتستیتو تحقیقات سلامت نیکان، تهران، ایران.

IV) استادیار و متخصص عفونی، مرکز تحقیقات دهداشت نظامی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (عج)، تهران، ایران.

V) پزشک عمومی، بخش داخلی، دانشکده پزشکی بقیه‌ا... (عج)، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (عج)، تهران، ایران.

VI) دانشیار و فوق‌تخصص روماتولوژی، بیمارستان سینا، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران، تهران، ایران.